

CONVENCIÓ PER A LA SALVAGUARDA DEL PATRIMONI CULTURAL IMMATERIAL

París, 17 d'octubre del 2003

CONVENCIÓ PER A LA SALVAGUARDA DEL PATRIMONI CULTURAL IMMATERIAL

La Conferència General de l'Organització de les Nacions Unides per a l'Educació, la Ciència i la Cultura, d'ara endavant «la UNESCO», en la seva 32a reunió, celebrada a París del 29 de setembre al 17 d'octubre del 2003,

Referint-se als instruments internacionals existents en matèria de drets humans, en particular a la Declaració Universal dels Drets Humans del 1948, al Pacte Internacional de Drets Econòmics, Socials i Culturals del 1966 i al Pacte Internacional de Drets Civils i Polítics del 1966,

Considerant la importància que té el patrimoni cultural immaterial, gresol de la diversitat cultural i garant del desenvolupament sostenible, com destaca la Recomanació de la UNESCO sobre la salvaguarda de la cultura tradicional i popular del 1989, així com la Declaració Universal de la UNESCO sobre la Diversitat Cultural del 2001 i la Declaració d'Istanbul del 2002, aprovada per la Tercera Taula Rodona de Ministres de Cultura,

Considerant la profunda interdependència que existeix entre el patrimoni cultural immaterial i el patrimoni material cultural i natural,

Reconeixent que els processos de globalització i transformació social creen, d'una banda, les condicions propícies per a un diàleg renovat entre les comunitats, però, de l'altra, també comporten, igual que els fenòmens de la intolerància, greus riscos de deteriorament, desaparició i destrucció del patrimoni cultural immaterial, sobretot a causa de la manca de recursos per salvaguardar-lo,

Conscient de la voluntat universal i la preocupació comuna de salvaguardar el patrimoni cultural immaterial de la humanitat,

Reconeixent que les comunitats, en especial les indígenes, els grups i en alguns casos els individus exerceixen una funció important en la producció, la salvaguarda, el manteniment i la recreació del patrimoni cultural immaterial, amb la qual cosa contribueixen a enriquir la diversitat cultural i la creativitat humana,

Observant la tasca transcendental que desenvolupa la UNESCO en l'elaboració d'instruments normatius per a la protecció del patrimoni cultural, en particular la Convenció per a la Protecció del Patrimoni Mundial, Cultural i Natural del 1972,

Observant, a més, que encara no es disposa d'un instrument multilateral de caràcter vinculant destinat a salvaguardar el patrimoni cultural immaterial,

Considerant que s'han de millorar i completar eficaçment els acords, les recomanacions i les resolucions existents en matèria de patrimoni cultural i natural mitjançant noves disposicions relatives al patrimoni cultural immaterial,

Considerant la necessitat de generar una consciència més gran, especialment entre els joves, de la importància del patrimoni cultural immaterial i de la seva salvaguarda,

Considerant que la comunitat internacional ha de contribuir, juntament amb els estats part d'aquesta Convenció, a salvaguardar aquest patrimoni, amb voluntat de cooperació i ajuda mútua,

Recordant els programes de la UNESCO relatius al patrimoni cultural immaterial, en particular la Proclamació de les obres mestres del patrimoni oral i immaterial de la humanitat,

Considerant la inestimable funció que exerceix el patrimoni cultural immaterial com a factor d'apropament, intercanvi i entesa entre els éssers humans,

Aprova el dia 17 d'octubre del 2003 aquesta Convenció.

I. Disposicions generals

Article 1. Finalitats de la Convenció

Aquesta Convenció té les finalitats següents:

- a) la salvaguarda del patrimoni cultural immaterial;
- b) el respecte del patrimoni cultural immaterial de les comunitats, els grups i els individus en qüestió;
- c) la sensibilització en l'àmbit local, nacional i internacional sobre la importància del patrimoni cultural immaterial i del seu reconeixement recíproc;
- d) la cooperació i l'assistència internacionals.

Article 2. Definicions

Als efectes d'aquesta Convenció,

1. S'entén per «patrimoni cultural immaterial» els usos, les representacions, les expressions, els coneixements i les tècniques —juntament amb els instruments, els objectes, els artefactes i els espais culturals que els són inherents— que les comunitats, els grups i en alguns casos els individus reconeguin com a part integrant del seu patrimoni cultural.

Aquest patrimoni cultural immaterial, que es transmet d'una generació a l'altra, és recreat constantment per les comunitats i els grups en funció del seu entorn, la seva interacció amb la naturalesa i la seva història, la qual cosa els infon un sentiment d'identitat i continuïtat i contribueix, per tant, a promoure el respecte de la diversitat cultural i la creativitat humana. Als efectes d'aquesta Convenció, només es té en compte el patrimoni cultural immaterial que sigui compatible amb els instruments internacionals de drets humans existents i amb els imperatius de respecte mutu entre les comunitats, els grups i els individus i de desenvolupament sostenible.

2. El «patrimoni cultural immaterial», segons es defineix al paràgraf 1 *supra*, es manifesta en particular en els àmbits següents:

- a) tradicions i expressions orals, inclosa la llengua com a vehicle del patrimoni cultural immaterial;
- b) arts de l'espectacle;
- c) usos socials, rituals i actes festius;
- d) coneixements i usos relacionats amb la naturalesa i l'univers;
- e) tècniques artesanals tradicionals.

3. S'entén per «salvaguarda» les mesures encaminades a garantir la viabilitat del patrimoni cultural immaterial, entre aquestes la identificació, la documentació, la recerca, la preservació, la protecció, la promoció, la valoració, la transmissió —sobretot a través de l'ensenyament oficial i no oficial— i la revitalització d'aquest patrimoni en els seus diferents aspectes.

4. L'expressió «estats part» designa els estats obligats per aquesta Convenció i entre els quals estigui en vigor.

5. Aquesta Convenció s'ha d'aplicar *mutatis mutandis* als territoris esmentats en l'article 33 que passen a ser-ne part, de conformitat amb les condicions que s'especifiquen en l'article esmentat. En aquesta mesura l'expressió «estats part» també es refereix a aquests territoris.

Article 3. Relació amb altres instruments internacionals

Cap disposició d'aquesta Convenció no pot ser interpretada de tal manera que:

- a) modifiqui l'estatut o redueixi el nivell de protecció dels béns declarats patrimoni mundial en el marc de la Convenció per a la Protecció del Patrimoni Mundial, Cultural i Natural del 1972 als quals estigui directament associat un element del patrimoni cultural immaterial; o
- b) afecti els drets i les obligacions que tinguin els estats part en virtut d'altres instruments internacionals relatius als drets de la propietat intel·lectual o a la utilització dels recursos biològics i ecològics dels quals siguin part.

II. Òrgans de la Convenció

Article 4. *Assemblea General dels Estats Part*

1. Queda establerta una Assemblea General dels Estats Part, d'ara endavant «l'Assemblea General», que és l'òrgan sobirà d'aquesta Convenció.
2. L'Assemblea General ha de celebrar una reunió ordinària cada dos anys. Es pot reunir amb caràcter extraordinari quan així ho decideixi o quan rebi una petició en aquest sentit del Comitè Intergovernamental per a la Salvaguarda del Patrimoni Cultural immaterial o d'almenys un terç dels estats part.
3. L'Assemblea General ha d'aprovar el seu Reglament.

Article 5. *Comitè Intergovernamental per a la Salvaguarda del Patrimoni Cultural immaterial*

1. Queda establert en la UNESCO un Comitè Intergovernamental per a la Salvaguarda del Patrimoni Cultural immaterial, d'ara endavant «el Comitè». Ha d'estar integrat per representants de 18 estats part, que han d'elegir els estats part constituïts en Assemblea General quan entri en vigor aquesta Convenció segons el que disposa l'article 34.
2. El nombre d'estats membres del Comitè passarà a ser de 24 quan el nombre d'estats part de la Convenció arribi a 50.

Article 6. *Elecció i mandat dels estats membres del Comitè*

1. L'elecció dels estats membres del Comitè ha d'obeir als principis d'una distribució geogràfica i una rotació equitatives.
2. Els estats part de la Convenció, reunits en Assemblea General, han d'elegir els estats membres del Comitè per un mandat de quatre anys.
3. No obstant això, el mandat de la meitat dels estats membres del Comitè elegits en la primera elecció només és de dos anys. Aquests estats s'han de designar per sorteig en el curs de la primera elecció.
4. Cada dos anys, l'Assemblea General ha de renovar la meitat dels estats membres del Comitè.
5. L'Assemblea General també ha d'elegir tots els estats membres del Comitè que siguin necessaris per cobrir els escons vacants.
6. Un estat membre del Comitè no pot ser elegit per a dos mandats consecutius.
7. Els estats membres del Comitè han de designar, per ser-hi representats, persones qualificades en els diversos àmbits del patrimoni cultural immaterial.

Article 7. Funcions del Comitè

Sense perjudici de les altres atribucions que li assigni aquesta Convenció, les funcions del Comitè són les següents:

- a) promoure els objectius de la Convenció, fomentar-ne l'aplicació i fer-ne un seguiment;
- b) oferir assessorament sobre pràctiques exemplars i formular recomanacions sobre mesures encaminades a salvaguardar el patrimoni cultural immaterial;
- c) preparar i sotmetre a l'aprovació de l'Assemblea General un projecte d'utilització dels recursos del Fons, de conformitat amb l'article 25;
- d) buscar vies per incrementar els seus recursos i adoptar les mesures necessàries a aquest efecte, de conformitat amb l'article 25;
- e) preparar i sotmetre a l'aprovació de l'Assemblea General directrius operatives per a l'aplicació de la Convenció;
- f) de conformitat amb l'article 29, examinar els informes dels estats part i elaborar-ne un resum destinat a l'Assemblea General;
- g) examinar les sol·licituds que presentin els estats part i decidir, d'acord amb els criteris objectius de selecció establerts pel mateix Comitè i aprovats per l'Assemblea General, sobre:
 - i) les inscripcions a les llistes i les propostes que s'esmenten als articles 16, 17 i 18;
 - ii) la prestació d'assistència internacional de conformitat amb l'article 22.

Article 8. Mètodes de treball del Comitè

1. El Comitè és responsable davant de l'Assemblea General, a la qual ha de donar compte de totes les seves activitats i decisions.

2. El Comitè ha d'aprovar el seu Reglament per una majoria de dos terços dels seus membres.

3. El Comitè pot crear, amb caràcter transitori, els òrgans consultius *ad hoc* que estimi necessaris per a l'exercici de les seves funcions.

4. El Comitè pot convidar a les seves reunions tots els organismes públics o privats, o totes les persones físiques de competència contrastada en els diversos àmbits del patrimoni cultural immaterial, per fer consultes sobre determinades qüestions.

Article 9. Acreditació de les organitzacions de caràcter consultiu

1. El Comitè proposa a l'Assemblea General l'acreditació d'organitzacions no governamentals de competència contrastada en el terreny del patrimoni cultural immaterial. Aquestes organitzacions han d'exercir funcions consultives davant del Comitè.

2. El Comitè també proposa a l'Assemblea General els criteris i les modalitats que han de regir aquesta acreditació.

Article 10. *Secretaria*

1. El Comitè està secundat per la Secretaria de la UNESCO.

2. La Secretaria prepara la documentació de l'Assemblea General i del Comitè, així com el projecte d'ordre del dia de les respectives reunions, i vetlla pel compliment de les decisions d'ambdós òrgans.

III. Salvaguarda del patrimoni cultural immaterial en l'àmbit nacional

Article 11. *Funcions dels estats part*

Incumbeix a cada estat part:

- a) adoptar les mesures necessàries per garantir la salvaguarda del patrimoni cultural immaterial present al seu territori;
- b) entre les mesures de salvaguarda esmentades al paràgraf 3 de l'article 2, identificar i definir els diferents elements del patrimoni cultural immaterial presents al seu territori, amb participació de les comunitats, els grups i les organitzacions no governamentals pertinents.

Article 12. *Inventaris*

1. Per assegurar la identificació amb fins de salvaguarda, cada estat part ha de confeccionar, d'acord amb la seva situació, un o diversos inventaris del patrimoni cultural immaterial present al seu territori. Aquests inventaris s'han d'anar actualitzant periòdicament.

2. En presentar el seu informe periòdic al Comitè de conformitat amb l'article 29, cada estat part ha de proporcionar informació pertinent en relació amb aquells inventaris.

Article 13: *Altres mesures de salvaguarda*

Per assegurar la salvaguarda, el desenvolupament i la valoració del patrimoni cultural immaterial present al seu territori, cada estat part ha de fer tot el possible per:

- a) adoptar una política general encaminada a realçar la funció del patrimoni cultural immaterial en la societat i a integrar-ne la salvaguarda en programes de planificació;
- b) designar o crear un o diversos organismes competents per a la salvaguarda del patrimoni cultural immaterial present al seu territori;

- c) fomentar estudis científics, tècnics i artístics, així com metodologies de recerca, per a la salvaguarda eficaç del patrimoni cultural immaterial, i en particular del patrimoni cultural immaterial que es trobi en perill;
- d) adoptar les mesures d'ordre jurídic, tècnic, administratiu i financer adequades per:
 - i) afavorir la creació o el reforçament d'institucions de formació en gestió del patrimoni cultural immaterial, així com la transmissió d'aquest patrimoni en els fòrums i els espais destinats a la seva manifestació i expressió;
 - ii) garantir l'accés al patrimoni cultural immaterial i respectar alhora els usos consuetudinaris que regeixen l'accés a determinats aspectes d'aquest patrimoni;
 - iii) crear institucions de documentació sobre el patrimoni cultural immaterial i facilitar-ne l'accés.

Article 14. Educació, sensibilització i reforçament de capacitats

Tots els estats part han d'intentar per tots els mitjans oportuns:

- a) assegurar el reconeixement, el respecte i la valoració del patrimoni cultural immaterial en la societat, en particular mitjançant:
 - i) programes educatius, de sensibilització i de difusió d'informació dirigits al públic, i en especial als joves;
 - ii) programes educatius i de formació específics en les comunitats i els grups interessats;
 - iii) activitats de reforçament de capacitats en matèria de salvaguarda del patrimoni cultural immaterial, i especialment de gestió i de recerca científica; i
 - iv) mitjans no oficials de transmissió del coneixement;
- b) mantenir el públic informat dels perills que amenacen aquest patrimoni i de les activitats realitzades en compliment d'aquesta Convenció;
- c) promoure l'educació sobre la protecció d'espais naturals i indrets importants per a la memòria col·lectiva, l'existència de la qual és indispensable per tal que el patrimoni cultural immaterial es pugui expressar.

Article 15. Participació de les comunitats, els grups i els individus

En el marc de les seves activitats de salvaguarda del patrimoni cultural immaterial, cada estat part ha de mirar d'aconseguir la màxima participació possible de les comunitats, els grups i, si s'escau, els individus que creen, mantenen i transmeten aquest patrimoni i d'associar-los activament a la seva gestió.

IV. Salvaguarda del patrimoni cultural immaterial en l'àmbit internacional

Article 16. *Llista representativa del patrimoni cultural immaterial de la humanitat*

1. Per donar a conèixer millor el patrimoni cultural immaterial, aconseguir que es prengui més consciència de la seva importància i afavorir formes de diàleg que respectin la diversitat cultural, el Comitè, a proposta dels estats part interessats, ha de crear, mantenir al dia i fer pública una llista representativa del patrimoni cultural immaterial de la humanitat.

2. El Comitè ha d'elaborar i sotmetre a l'aprovació de l'Assemblea General els criteris que han de regir la creació, l'actualització i la publicació de l'esmentada llista representativa.

Article 17. *Llista del patrimoni cultural immaterial que requereix mesures urgents de salvaguarda*

1. A fi d'adoptar les mesures oportunes de salvaguarda, el Comitè ha de crear, mantenir al dia i fer pública una llista del patrimoni cultural immaterial que requereixi mesures urgents de salvaguarda, i ha d'inscriure aquest patrimoni a la llista a petició de l'estat part interessat.

2. El Comitè ha d'elaborar i sotmetre a l'aprovació de l'Assemblea General els criteris que han de regir la creació, l'actualització i la publicació d'aquesta llista.

3. En casos d'extrema urgència, que reben aquesta consideració d'acord amb els objectius que l'Assemblea General hagi aprovat a proposta del Comitè, aquest, en consulta amb l'estat part interessat, pot inscriure un element del patrimoni en qüestió a la llista esmentada al paràgraf 1.

Article 18: *Programes, projectes i activitats de salvaguarda del patrimoni cultural immaterial*

1. El Comitè, a partir de les propostes presentades pels estats part, i atenint-se als criteris definits pel mateix Comitè i aprovats per l'Assemblea General, ha de seleccionar periòdicament i promoure els programes, els projectes i les activitats d'àmbit nacional, subregional o regional per a la salvaguarda del patrimoni que segons el seu parer reflecteixen més adequadament els principis i els objectius d'aquesta Convenció, tenint en compte les necessitats particulars dels països en via de desenvolupament.

2. Amb aquesta finalitat, ha de rebre, analitzar i aprovar les sol·licituds d'assistència internacional formulades pels estats part per a l'elaboració de les propostes esmentades.

3. El Comitè ha de secundar l'execució dels programes, les activitats i els projectes esmentats mitjançant la difusió de pràctiques exemplars de conformitat amb les modalitats que hagi determinat.

V. Cooperació i assistència internacionals

Article 19. *Cooperació*

1. A l'efecte d'aquesta Convenció, la cooperació internacional comprèn en particular l'intercanvi d'informació i d'experiències i iniciatives comunes, i la creació d'un mecanisme per ajudar els estats part en els seus esforços encaminats a salvaguardar el patrimoni cultural immaterial.

2. Sense perjudici del que disposa la seva legislació nacional ni dels seus drets i usos consuetudinaris, els estats part reconeixen que la salvaguarda del patrimoni cultural immaterial és una qüestió d'interès general per a la humanitat i es comprometen, amb aquest objectiu, a cooperar en l'àmbit bilateral, subregional, regional i internacional.

Article 20. Objectius de l'assistència internacional

S'ha de poder atorgar assistència internacional amb els objectius següents:

- a) salvaguardar el patrimoni que figuri a la llista d'elements del patrimoni cultural immaterial que requereixen mesures urgents de salvaguarda;
- b) confeccionar inventaris en el sentit dels articles 11 i 12;
- c) donar suport a programes, projectes i activitats d'àmbit nacional, subregional i regional destinats a salvaguardar el patrimoni cultural immaterial;
- d) qualsevol altre objectiu que el Comitè cregui oportú.

Article 21. Formes d'assistència internacional

L'assistència que el Comitè atorgui a un estat part s'ha de regir per les directrius operatives previstes a l'article 7 i per l'acord esmentat a l'article 24, i pot adoptar les formes següents:

- a) estudis relatius als diferents aspectes de la salvaguarda;
- b) serveis d'experts i altres persones amb experiència pràctica en patrimoni cultural immaterial;
- c) formació de tot el personal necessari;
- d) elaboració de mesures normatives o d'una altra naturalesa;
- e) creació i utilització d'infraestructures;
- f) aportació de material i de coneixements especialitzats;
- g) altres formes d'ajuda financera i tècnica, la qual cosa pot comprendre, si s'escau, la concessió de préstecs a interès reduït i les donacions.

Article 22. Requisits per a la prestació d'assistència internacional

1. El Comitè ha de definir el procediment per analitzar les sol·licituds d'assistència internacional i determinar els elements que hi han de constar, com ara les mesures previstes, les intervencions necessàries i l'avaluació del cost.

2. En situacions d'urgència, el Comitè ha d'analitzar amb caràcter prioritari la sol·licitud d'assistència.

3. A l'hora de prendre una decisió, el Comitè ha de dur a terme els estudis i les consultes que cregui necessaris.

Article 23. Sol·licituds d'assistència internacional

1. Tots els estats part poden presentar al Comitè una sol·licitud d'assistència internacional per a la salvaguarda del patrimoni cultural immaterial present al seu territori.

2. Aquesta sol·licitud també l'han de poder presentar conjuntament dos o més estats part.

3. La sol·licitud ha de constar dels elements d'informació esmentats al paràgraf 1 de l'article 22, així com de la documentació necessària.

Article 24. Funció dels estats part beneficiaris

1. De conformitat amb les disposicions d'aquesta Convenció, l'assistència internacional que es concedeixi s'ha de regir per un acord entre l'estat part beneficiari i el Comitè.

2. Per regla general, l'estat part beneficiari ha de contribuir, en la mesura que ho permetin els seus mitjans, a sufragar les mesures de salvaguarda per a les quals s'atorga l'assistència internacional.

3. L'estat part beneficiari ha de presentar al Comitè un informe sobre la utilització de l'assistència que li sigui concedida a l'efecte de la salvaguarda del patrimoni cultural immaterial.

VI. Fons del patrimoni cultural immaterial

Article 25. Naturalesa i recursos del Fons

1. Queda establert un «Fons per a la salvaguarda del patrimoni cultural immaterial», d'ara endavant «el Fons».

2. El Fons es constitueix com un fons fiduciari, d'acord amb les disposicions del Reglament Financer de la UNESCO.

3. Els recursos del Fons es constitueixen per:

- a) les contribucions dels estats part;
- b) els recursos que la Conferència General de la UNESCO destini a aquest objectiu;
- c) les aportacions, les donacions o els llegats que puguin fer:
 - i) altres estats;

- ii) organismes i programes del sistema de les Nacions Unides, en especial el Programa de les Nacions Unides per al Desenvolupament, o altres organitzacions internacionals;
- iii) organismes públics o privats o persones físiques;
- d) tot interès produït pels recursos del Fons;
- e) el producte de les col·lectes i la recaptació de les manifestacions organitzades en benefici del Fons;
- f) tots els altres recursos autoritzats pel Reglament del Fons, que el Comitè ha d'elaborar.

4. La utilització dels recursos per part del Comitè s'ha de decidir a partir de les orientacions que formuli sobre aquest tema l'Assemblea General.

5. El Comitè pot acceptar contribucions o assistència d'una altra naturalesa que li hagin ofert amb fins generals o específics, lligats a projectes concrets, sempre que aquests projectes comptin amb la seva aprovació.

6. Les contribucions al Fons no es poden supeditar a condicions polítiques, econòmiques ni de cap altra mena que siguin incompatibles amb els objectius d'aquesta Convenció.

Article 26. *Contribucions dels estats part al Fons*

1. Sense perjudici de qualsevol altra contribució complementària de caràcter voluntari, els estats part d'aquesta Convenció s'obliguen a ingressar al Fons, almenys cada dos anys, una contribució la quantia de la qual, calculada a partir d'un percentatge uniforme aplicable a tots els estats, ha de ser determinada per l'Assemblea General. Per tal que l'Assemblea General pugui adoptar aquesta decisió, és necessària una majoria dels estats part presents i votants que no hagin fet la declaració esmentada al paràgraf 2 d'aquest article. L'import d'aquesta contribució no pot excedir en cap cas l'1 % de la contribució de l'estat part al pressupost ordinari de la UNESCO.

2. No obstant això, qualsevol dels estats als quals es refereixen els articles 32 i 33 d'aquesta Convenció pot declarar, en el moment de dipositar el seu instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió, que no es considera obligat per les disposicions del paràgraf 1 d'aquest article.

3. Tot estat part d'aquesta Convenció que hagi formulat la declaració esmentada al paràgraf 2 d'aquest article ha de fer tot el possible per retirar-la mitjançant una notificació al director general de la UNESCO. Tanmateix, el fet de retirar la declaració només té efecte sobre la contribució que degui l'estat en qüestió a partir de la data que comenci la següent reunió de l'Assemblea General.

4. Per tal que el Comitè pugui planificar amb eficàcia les seves activitats, les contribucions dels estats part d'aquesta Convenció que hagin fet la declaració esmentada al paràgraf 2 d'aquest article s'han d'abonar periòdicament, almenys cada dos anys, i haurien de ser d'un import el més semblant possible al de les contribucions que aquests estats haurien hagut de pagar si haguessin estat obligats per les disposicions del paràgraf 1 d'aquest article.

5. Cap estat part d'aquesta Convenció que estigui endarrerit en el pagament de la seva contribució obligatòria o voluntària per a l'any en curs i l'any civil immediatament anterior no pot ser elegit membre del Comitè, per bé que aquesta disposició no és aplicable en la primera elecció. El mandat d'un estat part que es trobi en aquesta situació i que ja sigui membre del Comitè finalitzarà en el moment en què tinguin lloc les eleccions previstes en l'article 6 d'aquesta Convenció.

Article 27. *Contribucions voluntàries complementàries al Fons*

Els estats part que amb caràcter voluntari vulguin efectuar altres contribucions a més de les previstes en l'article 26 n'han d'informar al més aviat possible el Comitè, per tal que aquest pugui planificar les seves activitats en conseqüència.

Article 28. *Campanyes internacionals de recaptació de fons*

En la mesura que sigui possible, els estats part han de donar suport a les campanyes internacionals de recaptació que s'organitzin en benefici del Fons sota els auspicis de la UNESCO.

VII. Informes

Article 29. *Informes dels estats part*

Els estats part han de presentar al Comitè, en la forma i amb la periodicitat prescrita per aquest, informes sobre les disposicions legislatives, reglamentàries o d'una altra naturalesa que hagin adoptat per aplicar la Convenció.

Article 30. *Informes del Comitè*

1. El Comitè, basant-se en les seves activitats i en els informes dels estats part esmentats a l'article 29, ha de presentar un informe en cada reunió de l'Assemblea General.

2. Aquest informe s'ha de posar en coneixement de la Conferència General de la UNESCO.

VIII. Clàusula transitòria

Article 31. *Relació amb la proclamació de les obres mestres del patrimoni oral i immaterial de la humanitat*

1. El Comitè ha d'incorporar a la llista representativa del patrimoni cultural immaterial de la humanitat els elements que, amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Convenció, s'hagin proclamat «obres mestres del patrimoni oral i immaterial de la humanitat».

2. La inclusió d'aquests elements a la llista representativa del patrimoni cultural immaterial de la humanitat s'ha de fer sense perjudici dels criteris que han de regir les subsegüents inscripcions, establerts segons el que disposa el paràgraf 2 de l'article 16.

3. Amb posterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Convenció no s'ha d'efectuar cap altra proclamació.

IX. Disposicions finals

Article 32. *Ratificació, acceptació o aprovació*

1. Aquesta Convenció està subjecta a la ratificació, acceptació o aprovació dels estats membres de la UNESCO, de conformitat amb els seus procediments constitucionals respectius.

2. Els instruments de ratificació, acceptació o aprovació s'han de dipositar davant del director general de la UNESCO.

Article 33. *Adhesió*

1. Aquesta Convenció queda oberta a l'adhesió de tots els estats que no siguin membres de la UNESCO i que la Conferència General de l'Organització hagi convidat a adherir-s'hi.

2. Aquesta Convenció també queda oberta a l'adhesió dels territoris que gaudeixin de plena autonomia interna, reconeguda com a tal per les Nacions Unides, però que no hagin assolit la plena independència, de conformitat amb la Resolució 1514 (XV) de l'Assemblea General, i que tinguin competència sobre les matèries regides per aquesta Convenció, inclosa la de subscriure tractats en relació amb aquestes matèries.

3. L'instrument d'adhesió s'ha de dipositar en poder del director general de la UNESCO.

Article 34. *Entrada en vigor*

Aquesta Convenció entra en vigor tres mesos després de la data de dipòsit del trentè instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió, però només respecte dels estats que hagin dipositat els instruments de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió respectius aquella data o anteriorment. Per a la resta d'estats part, aquesta Convenció entra en vigor al cap de tres mesos d'haver-se efectuat el dipòsit del seu instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió.

Article 35. *Règims constitucionals federals o no unitaris*

Als estats part que tinguin un règim constitucional federal o no unitari els són aplicables les disposicions següents:

- a) pel que fa a les disposicions d'aquesta Convenció l'aplicació de les quals sigui competència del poder legislatiu federal o central, les obligacions del govern federal o central han de ser idèntiques a les dels estats part que no constitueixin estats federals;

- b) pel que fa a les disposicions d'aquesta Convenció l'aplicació de les quals sigui competència de cadascun dels estats, països, províncies o cantons constituents, que en virtut del règim constitucional de la federació no estiguin facultats per prendre mesures legislatives, el govern federal ha de comunicar aquestes disposicions, amb el seu dictamen favorable, a les autoritats competents dels estats, països, províncies o cantons, per tal que aquestes les aprovin.

Article 36. *Denúncia*

1. Tots els estats part han de tenir la facultat de denunciar aquesta Convenció.
2. La denúncia s'ha de notificar per mitjà d'un instrument escrit, que s'ha de dipositar en poder del director general de la UNESCO.
3. La denúncia té efecte al cap de dotze mesos de la recepció de l'instrument de denúncia. En cap cas no modifica les obligacions financeres que hagi d'assumir l'estat denunciant fins a la data en què la retirada sigui efectiva.

Article 37. *Funcions del dipositari*

El director general de la UNESCO, com a dipositari d'aquesta Convenció, ha d'informar els estats membres de l'Organització i els estats que no siguin membres als quals es refereix l'article 33, així com les Nacions Unides, del dipòsit de tots els instruments de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió esmentats als articles 32 i 33 i de les denúncies que preveu l'article 36.

Article 38: *Esmenes*

1. Tot estat part pot proposar esmenes a aquesta Convenció mitjançant una comunicació dirigida per escrit al director general. Aquest ha de transmetre la comunicació a tots els estats part. Si en els sis mesos següents a la data d'enviament de la comunicació almenys la meitat dels estats part respon favorablement a aquesta petició, el director general ha de sotmetre aquesta proposta a l'examen i l'eventual aprovació de la següent reunió de l'Assemblea General.
2. Les esmenes han de ser aprovades per una majoria de dos terços dels estats part presents i votants.
3. Un cop aprovades, les esmenes a aquesta Convenció han de ser objecte de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió pels estats part.
4. Les esmenes a aquesta Convenció, per als estats part que les hagin ratificat, acceptat, aprovat o que s'hi hagin adherit, entren en vigor tres mesos després que dos terços dels estats part hagin dipositat els instruments esmentats al paràgraf 3 d'aquest article. A partir d'aquest moment la corresponent esmena entra en vigor per a cada estat part o territori que la ratifiqui, accepti, aprovi o s'hi adhereixi tres mesos després de la data en què l'estat part hagi dipositat el seu instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió.

5. El procediment previst als paràgrafs 3 i 4 no s'aplica a les esmenes que modifiquin l'article 5, relatiu al nombre d'estats membres del Comitè. Aquestes esmenes entren en vigor en el mateix moment de la seva aprovació.

6. Un estat que passi a ser part d'aquesta Convenció després de l'entrada en vigor d'esmenes segons el paràgraf 4 d'aquest article i que no manifesti una intenció en sentit contrari s'ha de considerar:

- a) part d'aquesta Convenció tal com s'ha esmenat; i
- b) part d'aquesta Convenció no esmenada en relació amb tot estat part que no estigui obligat per les esmenes en qüestió.

Article 39. *Textos autèntics*

Aquesta Convenció s'ha redactat en anglès, àrab, espanyol, francès, rus i xinès, i aquests sis textos són igualment autèntics.

Article 40. *Registre*

De conformitat amb el que disposa l'article 102 de la Carta de les Nacions Unides, aquesta Convenció s'ha de registrar a la Secretaria de les Nacions Unides a petició del director general de la UNESCO.